Kdo o mě bude stát - Bobek, Pavel

Na můj práh se snáší listí,
a chladný vítr začal právě vát,
všichni okolo šťastní jsou a čistí.
jen já nevím, kdo o mě bude stát.
Jak se ubránit té záři modrých očí,
já pokaždé je vídám, když jdu spát,
jako bez rukou tu stojím, svět se točí,
a já mám pocit, jako by měl stát.
Tak vycházím ven z domu na předměstí,
a vyhlížím, kdo chce se ke znát,
všichni skrývají ten strach ze špatných zvěstí,
tak čekám dál, kdo o mě bude stát.
Jak se ubránit té záři modrých očí,
já pokaždé je vídám, když jdu spát,
jako bez rukou tu stojím, svět se točí,
a já mám pocit, jako by měl stát.
Osud bez pardonů sází rány pěstí,
i když zůstal jsem tu sám, nechci to vzdát,
jen doufám, že mě rozum neopustí,
a hledám dál, kdo o mě bude stát.